

FOAIA POPORULUI

FOAIA MAI VECHIE FOAIE POPORALA INFIINȚATA IN ANUL 1892

are în fiecare Duminică, sub direcția unui comitet.
Inscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 37.1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

„Cântă trudă dela țară!...”

svor scru de rodire, tu legi omul cu
mântul într'o dulce înfrățire!
Mai toată lumea cunoaște această zi-
a a pcelului și nu puțini sunt aceia
ntre roi, cari au trăit-o cu vârf și n-
sat. Cum se crapă de ziuă, plugul e
brazădă, pentru că plugarul a înjugat
ii încă de când cânta ciccârliă. El
e că, pe răccare, treaba merge mai
re, c dică oșă cum trebe. A mai ou-
apoi, la biserică, proverbul lui Solo-
n împăratul, care zice că „toamna
neșul nu aia cgorul, iar când vire
cerșul irzodar couă rod”. Și alta,
celuiași: „Omul lăsător pentru lciul
e frate cu cel ce dărâmă”. El le-a
zit, le-a înțeles, și le urmează. Dar
ii se opresc la auzire, iar ceea ce
vine după aceea, adică înțelegere și
mare, nu se prinde de el.

Dar să nu mai lungim vorba!
Statul a împroprietărit pe plugari cu
mânt, cu case, cu vite, cu unelte a-
cole. Le-a luat dela cei ce aveau prea
ult, sau dela cei ce nu meritau să le
a, și le-a dat celor socotiți de ispra-
Le-a pus, cum se zice, pita și cuțl-
în mână, numai să taie și să se în-
stuleze cu de toate, pe ei, pe concă-
ii lor, și să mai aibă și de prisos,
și pământul nostru e darnic dacă-l
mânți cu tragere de inimă și la vreme.
Cu multă părere de rău trebuie să
nem, însă, că nu toți împroprietă-
i au răspuns încrederii pe care le-a
titat o Statul, când le-a dat pământ
celelalte. S'au lăsat pe târjală. Gos-
dăriile li se ruinează, vitele se pră-
desc de negrije iar acolo unde tre-
ia să dea în spic grâul, crește buru-
ia care de niciun folos nu este.

Nu se cade să se întâmple urele ca
stea. Statul nu are nevoie de ca-
ni cari disprețuiesc munca. El și-a
ut datorita. Mai trebuie să și-o facă
cei puși în drepturi. Toți, nu numai
ii, căci toți mănăcă. „Cine nu lucrea-
nici să nu mănânce” — a zis sfân-
Apostol Pavel.

Niciodată nu-i prea târziu să faci
ne, îndreptând o greșală. Au început
se topească nămeții, dă colțul ierbi
crapă mugurii.

Puneți-vă pe treabă, ca să pliniți în
ncile de primăvară ceea ce n'afi fă-
— cari n'afi făcut — astă toamnă.
Plugul țării și bunăstarea poporului
e lanurl de grâu întinse cât zarea,
păduri de cucuruz. Dumnezeu dă
me potrivită, iar plugarul adcușă
micia lui.

Dar despre astea vom mai scrie, căci
ia am început.

Redacția

MUNCA ȘI LINIȘTE

de Aurel Vasiliu

Ne scrie cineva despre această „Foaie
a popcrului” că este o „foaie bună pen-
tru popcr, dar timidă. Poporul vcește
azi lucruri mai tari, vrea politică sên-
geroasă și prea puțin îl interesează de
gospdărie... literară. El vrea ncutăți:
fie în agricultură, fie în politica locală
sau generală, internacjonală, etc.” Acea-
sta este o părere venită de la un inte-
lectual influențat în mare măsură de
politicianism. Cum însă am auzit repe-
tându-se și din alte părți ideea că acea-
stă foaie trebuie scrisă „cu trair mult
nerv”, ceea ce înseamnă cu mai multă
violență și pasiune, este vremea să re-
pur em întrebarea dacă într'adevăr po-
porul cel numeros vrea acest ton vehe-
ment sau numai câțiva izolați. Este vre-
mea de-a ațâța pasiunile și urile poli-
tice? Credem că nu. Este vremea în-
vrăjbirilor irteir e? Vrea poporul lucruri
tari și politică sângercasă? Credem că
poporul nu se mai ametește cu vorbe
mari și cu vorbărie gcală. El vrea lu-
cruiri sericase, chiar dacă sunt simple,
sau mai ales s'ar părea numai că
sunt simple. Poporul înțelege că treaba

bună o fac acei care vorbesc puțin și
că făcerea este de aur. El știe să deo-
sebiască ceea ce e numai o înfățișare
scânteitoare și înșelătoare pentru ochi.
de ceea ce e lucru durabil, făcut pe
încetul, trainic și serios.

Poporul îi trebuie liniște, pentru ca
să-și vadă de treburi e lui gospdărești.
Viața este formată din lucruri mărunte,
obișnuite și faptele „tari” sau mai ales
sângeroase sunt întâmplătoare, excep-
ționale, trecătoare și fără de urmări a-
dânci.

Poporul român es'e înzestrat cu mul-
tă modestie și bun simț: nu iubește
exagerările și înșelăciunile ascurse în
vorbe frumoase.

Foaia noastră nu face politică de par-
tid. Privește fără ură și fără părtinire,
și dă seama de ce e bine și de ce e
rău, căutând să îndrepte, fără să în-
vrăjbească. Înțelege să arate lucrurile
care sunt de folos, știind că lucrul bun
trebuie să înlăture tot ce este rău. A
zgândări răul, numai pentru plăcerea
de a descoperi că totul e fără valoare
și netrebnic, nu este o treabă folositoare.

America în ajutorul Moldovei

Popcrul român a aflat, cu convenia
recunoștință, că Statele Unite ale Ame-
ricii vin în ajutorul fraților roștri înfo-
metați din Moldova. Un prim transport
de alimente, pernit deja din America
spre țara noastră, va ajurge să hră-
nească cincisutemii de înfometaji mol-
doveni. Până atunci, America va co-
lecta și trimite alte ajutoare, mai imbel-
șugate decât cele anunțate.

Vestea cea bună a fost imprăștiată de
Președintele U. S. A. d Harry Truman,
care a arătat că aceste ajutoare urmează
să fie împărțite de către Crucea Ro-

șie a României în colaborare cu Cru-
cea Roșie americană. De ajutoare se
vor bucura numai înfometaji din Mol-
dova, fără deosebire de rasă, religie,
stare socială sau politică.

Autoritățile noastre s'au angajat să
pună la dispoziție mijloacele de trans-
port trebuincioase, și să ajute pe toate
căile posibile ca aceste ajutoare să a-
jurgă fără întârziere la cei în suferință.

Ajutorul american, adăugat ajutoarelor
primite din alte țări, va alina multe su-
ferințe și ne va ușura biruirea greută-
ților pricinuite de seceta de astă vară.

Un cărturar care a iubit Ardealul

În 1935 s'a stins din viață, în puterea
vârstei, unul din cei mai de seamă cărt-
turari ai țării noastre, prof. George Vâl-
san. A fost printre primii profesori din
regat care a venit să slujească la alta-
rul culturii românești din Ardeal. A fost
profesor de geografie, la Universitatea
din Cluj. A iubit așa de mult rămintul
țării românești, încât este cel dintâi om
de știință care a scris asupra patriei
noastre.

În deosebi studiile sa'e au fost îndrep-
tate asupra Ardealului pe care l-a iubit,
întrucât a lăsat o serie de lucrări refe-
ritoare la el. Tinerii profesori de geo-

grafie din Ardeal sunt formați la școala
lui Vâlsan, care a știut să le sâdească în
suflete dragostea de țară și de neam.

Lucrările lui George Vâlsan, și mai
ales Cetatea de muni a Transilvaniei are
focuri aprinse pe toate vârfurile. Aceste
focuri le-a aprins Vâlsan cu scopul să
țină trează dragostea de frumusețile și
tracutul acestui colț minunat de țara
românească.

Lucrările științifice, cât și cele literare
lăuate de G. Vâlsan, sunt un dar lăsat
neamului și care vor fi păstrate cu stin-
tenie de toți urmașii lui. **Tr. Z.**

PE URMELE DOMNULUI SFÂNTUL POST

Ne-a învrednicit Dumnezeu să intrăm în sfântul și marele post al Paștilor. Cu alte cuvinte, Tatăl Ceresc ne-a păstrat până în acest timp de aleasă pregătire sufletească și trupească, în vederea primirii luminatei învieri a lui Hristos.

Să rămânem pe deplin încredințați că sf. Biserica a așezat postul spre folosul nostru. Într-adevăr, ținut creștinește, el ne apără de înbuibare cu hrană, pune zăgaz poftelor și desfătărilor trecătoare, ne aduce „duhul gândului smerit” și ne apără de grăirea în deșert. Oare nu această cale îmbiată de post este cea mai sigură ducătoare la mântuire?

Întâlnim semeni de ai noștri care cred că post însemnează oarecum doar chinarea trupului nostru. Nimic mai greșit, căci el nu chinuște trupul, ci îi dă prilej de odihnă, de învoire, de îndrumare. Apoi numai înfrânarea trupului aduce cu sine și înfrânarea gândului, a sufletului, dela alunecări spre păcate. Sfântul Ioan Gură de Aur învață acest lucru limpede, când scrie: „Reținerea dela păcate numeroase cu post adevărat”.

Dar, în loc să grăim noi despre toate acestea, e mai bine să dăm mărturie, cu privire la înțelesul și folosul postului, prin gura sfântului Vasile cel Mare, care ne zice: „Postul este cel mai bun și răjer al sufletului, cel mai sigur tovarăș al corpului, arma vitejilor. El alungă ispitele, îndeamnă la smerenie, face a iubi înfrânarea, aduce modestia, naște curaj în lupte și învață a iubi pacea. Postul este sprijinul caselor, părintele sănătății, povăzitorul tinerimii, podoba bătrânilor, plăcutul tovarăș al călătorilor, prietenul sigur al soților”.

Ca să ne fie astfel, urmează însă a-l ține după pilda Mântuitorului și după cum El limpede ne arată în Sf. Scriptură la Matei 6, 15-18.

Deci să luăm aminte!

D. Călugăr

FOIȘOARA

Dăscălimea astristă

Mi-s dragi învățătorii. (Dar cui nu-i sunt dragi?) Mi-s dragi pentru că au rămas așa cum i-am cunoscut când eram copil, în vremea celui alt războiu mondial: au rămas alături de popor, așa cum i se cade unui adevărat apostol.

Când mă gândesc la ei îl văd, involuntar, cu vederea de taină a inimii, pe domnul învățator Nicolae Petrescu, dascăl la școala primară din Broșteni, pe valea Secajului mic. Venia în fiecare dimineață, cu bățul încârligat pe braț, pe vreme bună, pe ploaie, pe vânt, pe ninsoare, de câte mai multe ori prin țina cleioasă a darnicului nostru pământ, tocmai din Cașu-Dealului, niște „odși” (— adică 2-3 gosodării uitate în hatul dintre trei hotare sătești —) despre cari nici azi nu știu bine dacă țin de Broș-

Comunicări dela Astra Centrală

Domnii membri ai Comitetului central sunt rugați să participe la ședința care va avea loc Sâmbătă 1 Martie a. c., orele 4 d. m., în sala de ședințe a comitetului.

„ASTRA” Cercul Cultural Someșeni-Cluj

S-au afirmat pe teren cultural d-nii Ștefan Florea, Mateieșanu Ștefan, Dulca Gheorghe, Dumitru Rusu preot, Bogdan Arghir, Ban Ionel, Vidăa Emil, Dezmierea Ion, Boja Ion, Trifu Ilie, Bogdan Lucian, Stolonean Ioan și Lorinț Ioan. Pentru anul 1947 ne-am propus spre realizare următoarele: Să închiriem o cameră care va servi de sediu al Cercului Cultural și de Casinou; Sprijinirea bibliotecii cu vreo 20 volume. Rugăm Comitetul Central al „Astrei”, din Sibiu să ne trimită un număr de cărți din stocul pe care l are; în fiecare lună o șezătoare culturală și la două luni o serată dansantă; dotarea cu ce'e de lipsă echipelor sportive; în lunile Februarie și Martie, conferințe pentru popor; organizarea unei serbări câmpenești la care să participe comunele din jur. Prima jumătate de zi va fi destinată concursurilor de coruri și dansuri naționale, iar după masă concursuri sportive.

Cercul Cultural Astra din Someșeni, după ce și va procura instrumentele necesare, va organiza o fanfară a Astrei locale.

Despărțământul Lugoj

a telegrafiat Prezidiului Astrei următoarele: Comitetul de coordonare a înființat școli pentru neștiutorii de carte în fiecare com. m. din județ, iar Școli Tărănești ale Astrei organizăm în 22 comune.

ss. Dr. PETEANU,
Președ. Desp. Lugoj

Prezidiul Astrei felicită conducerea acestor despărțământ și așteaptă amănunte asupra organizării acestor școli.

SFATURILE DOCTORULUI

Lipsa de medicamente

Una din urmările grele ale războiului este lipsa tot mai mare a medicamentelor și totodată prețul foarte mare al medicamentelor cari se găsesc. Aceasta se datorește în cea mai mare parte faptului că în țara noastră se sesc foarte puține fabrici și întreprinderi pentru fabricarea medicamentelor. În timpul anilor industria medicamentelor a luat o dezvoltare nebanuit de mare și s-au descoperit o mulțime de medicamente cu adevărat miraculoase, dar mai aceste medicamente s-au fabricat în străinătate și la noi se găsesc foarte puține și foarte scumpe.

De în această cauză de multe ori s-a tem nevoiți să ne folosim de leacuri simple, cari însă, dacă sunt bine aplicate, ne pot aduce vindecare sau alinarea durerilor ca și alte medicamente scumpe.

În numerile viitoare ale „Foii Poporului” vom începe să arătăm o mulțime de leacuri cari se pot face din plante cari se găsesc la noi, din produse materiale ușor de procurat. Vom încerca să arătăm pe cât va fi cu putință o mulțime de leacuri cari se pot face în casă, cari să poată fi folosite la diferite boli și dureri cunoscute.

Trenișor cu patru roate...

Trenișor cu patru roate,
Tare mai mai din departe,
În neagra străinătate,
Unde n'am soț și frate,
Nici măicuță cu dreptate,
Să-mi mai ia din greutate,
Măcar ranita din spate.
Foaie verde trei masline,
Cine-i mai străin ca mine?
Numai tufa din pădure;
Dar nici tufa din pădure,
Nici aceia nu-i străină,
Care vârf și rădăcină
Și mai multe rămănele,
Unde cântă turturele;
Dar nu-s păsări turturele,
Dă's puicuțe de-ale mele,
Care m'am iubit cu ele,
În tinerețele mele.

Colecția Aurel V.

teni, de Bogatu sau de Armeii. Dascălul ținea însă de noi, cu slujba și cu inima.

Dumineca? Fără dansul, strana nu mergea cum trebuie, iar bățul oopii nu zicea cu hazul „Crezintunul” dacă nu-l știa acolo, cu ochelarii pe nas și cu nașul îngropat în Octohuri și Ceasloave. Când lipsea, știam că-i bet-ag. ori că i dus la oraș, departe. Odată s'a dus pentru multă vreme, cu ranța la spătare. „S'o dus cătană”. Că așa sunt dascălii noștri: buni de rudă și de trudă.

Cu „dom' părinte” și cu „ghirăul” (primarul), se împăcau ca frații. Numai pe notarăș nu-l sufereau, căci era trușă ca grăzii împintenați de cari asculta orbește, iar pe ciocari îi suduia cimplit, într-o limbă cu nepotință de înțeles.

Ce mai vre nuri erau atunci! Vremurile școalei românești, cu pedeapsa îngeuncherii pe boane de cucuruz, cu soba încinsă de jăratecul lemnelor a-

duse subsuoară, sau în trăistuță (și mai încăpea de tăbliță și abacă de școlarii satului).

... Și cu neuitatele „petreceri de împreunăte cu dans”, de larma că vujă i cele șapte sate ale Secajului.

Adeseori ele încheiau niște sărbători cari ne băgau în răcori. Nu deșă — ferească sfântul — ci de „em” cum se zice în graiu mai scuturat.

Ve ia-i dela Blaj — care n' trăiește care n' căruță — niște domni țărânoșenie: preoți, profesori, avocați, duceau la cele două biserici — doxă și unită — slujeau, predicau, țau la strană — iar după sfânta ghie adunau tot satul la școală. (Vine că-l adunau: se duceau toți chemați).

Acolo a n auzit întâia oară de „Astra”. Și a trebuit să mai sece de mult Secajul până să înțeleg de ce domnii învățatori Nicolae Petrescu se trudeau cu săptămâni înainte, să ne învețe

„AZI MIE, MANE ȚIE“

I. P. S. Mitropolit NICOLAE al Ardealului a trimis o scrisoare pastorală credincioșilor Bisericii ortodoxe române din Ardeal, prin care îi îndeamnă să ajute pe infometajii din Moldova. Dăm aici câteva părți din ea:

„Pe lângă războiul crâncen prin care am trecut și care a scuturat multă agonieală și multă vlagă a poporului nostru, au venit cei doi ani de secetă ca o grea încercare peste noi. Mai ales seceta anului trecut a lăsat în urma ei multă sărăcie și jale. Cea mai năpăstuită parte a pământului românesc a fost Moldova și locuitorii ei blânzi și buni. Câmpurile lor au fost arse și n-au adunat de pe ele nici nutrețuri pentru vite, nici grâu și porumb și alte recolte de trebuință pentru hrana oamenilor. Astăzi, în mijlocul acestei ierni cumplită, ne vin de acolo strigăte deznădăjduite după ajutor. Frații noștri de-un sânge, de o limbă și de-o lege cu noi, iubiții noștri frați din Moldova, de unde ne-a venit lumină și întărire în vremurile de asurare sub jug străin, frații noștri din Moldova care a adăpostit armata și nădejde noastre cele mari în războiul de întregire a neamului, ei se găsesc astăzi în mare suferință și strigă după ajutorul nostru! Mi de copii de-ai lor au fost aduși la noi ca să scape din ghiarele foamii, iar prin orașele și satele și prin grădile noastre întâlnim Moldovenii veniți să-și câștige pe seama familiilor lor rănase această în mizerie pâinea cea de toate zilele. Acum e timpul să ne erlăm frăția românească și dragostea creștinească față de frații noștri ajunși la grea strâmtoare. Acum e timpul să ne dovedim prin fapte credința noastră, ascultând glasul Sf. Apostol Pavel, care ne îndeamnă: „Partați sarcinile unii altora și așa împliniți legea lui Hristos“.

Statul și Guvernul au luat măsuri pentru ajutorarea regiunilor bătute de secetă. A fost alcătuit Comitetul pentru ajutorarea Regiunilor Secetase, numit pe scurt C. A. R. S., care are ramificații în toate județele Țării. În județul Sibiu am fost ales eu președinte de onoare al comitetului. Am iscălit o chemare

cătră toată sullenarea românească din județ, cerându-i să jertfească pentru frații din Moldova; după cum sunt informat, Sibiul și-a făcut datoria între cei dintâi.

Asemenea chemări au fost adresate creștinilor din toate județele. S-au făcut colecte pretutindeni din partea unor societăți și din partea autorităților. S-au colectat bani, alimente și îmbrăcăminte — și au fost trimise în Moldova. (Să nu dați crezământ svonorilor deserte, că lucrurile colectate n'ar fi ajuns acolo unde trebuiau să ajungă). Dar lipsurile fraților noștri din Moldova sunt atât de mari încât n-au putut fi acoperite din daniile trimise acolo până acum. Nu mai ajutându-i fără stânjenire îi vom putea scăpa de foamiea ce-i amenință până la noua recoltă. Căci acolo mor oameneii de foamă. Acum a sosit rândul Bisericii, care este mama cea bună a tuturor, ca să-și arate purtarea ei de grijă față de cei năpăstuiți. Am luat hotărârea împreună cu voi, iubiții mei fii sufletești, să întindem mână de ajutor fraților noștri din Moldova. Știu că ați dat pentru ei și până acum. Știu că cucernicii noștri proși își au partea lor la reușita colectelor ce s-au făcut prin orașele și satele noastre. Știu că nici la noi recolta anului trecut, tot din pricina secetei, n'a fost îmbelșugată, ci a suferit mari scăderi. Cunoșc toate greutatele

dela noi. Cu toate acestea vă rog să primiți îndemnul meu cu gând curat și cu dragoste, așa cum a ieșit din inima mea. Nu mă îndrept cătră cei ce sunt în lipsuri și la noi. Lor le cer să se gândească cu durere că nu sunt în stare să dea și ei pentru frații din Moldova. Dar rog să nu-și facă păcat aceea care pot da măcar ceva, dar totuși n'ar voi să dea. Săriți în ajutorul fraților Moldoveni, fiecare cu cât poate și cu cât îl trage inima, „căci pe dătorul de bună voie îl iubeste Dumnezeu“ (II Cor. 9, 7). Din daruri întinse de mâni multe prin parohiile noastre se vor aduna grămăjoare bune, pe cari le va binecuvânta Domnul, cel ce a săturat mulțimile în pustie.

Să vă colecta grâu, porumb sfirmit și fasole, iar dacă vă înceta primejdia de îngheț — și cartofi. Asemenea se vor colecta haine și încălțăminte.

Trăim într-o lume cu povări și sarcini grele. Așa a voit Dumnezeu să fie lumea, ca să ne răscumpărăm păcatele și să ne câștigăm răsplata faptelor noastre. Să ascultăm deci de cuvântul Apostolului: „Partați sarcinile unii altora și așa împliniți legea lui Hristos“. Să luăm asupra noastră, întrucât avem oțtință, sarcinile fraților noștri din Moldova, căci nu știm ce ni se poate întâmpla și nouă, după vorba românească: „Azi mie, mâine ție“...

Sfaturi pentru îngrijirea pomilor

Intrucât pomii sunt și ei dăruți de Dumnezeu cu viață, se pot menține numai prin nutreământ.

Dela pomi fructiferi obținem multe și felurite fructe, fără ca noi să le dăm ceva în schimbul acestor bunătăți. Un pom nu poate cere, însă noi trebuie să simțim și să înțelegem ceea ce îi lipsește. Ginoiul care conține o mulțime de materii hrănitoare, cât de mare folos aduce la alimentarea unui pom? De aceea este necesar ca primăvara, dacă nu toamna, fiecare proprietar de livezi să știe în jurul pomilor roditori, pentru a înlătura diferite ierburi sau rădăcini străine, chiar și mărăcițele (lăstarii) pro-

prii, care sunt nefolositoare. Ba mai mult: aceste mărăcițe întrebunțează o parte din puțina hrană destinată pomului respectiv. Deci pentru a putea veni la timp în ajutorul pomilor este necesar ca să sădăm în jurul fiecărui pom pe o rază de 1—2 metri și la o adâncime de 15—20 cm. — după situația pomului și în locul rămas gol prin săpare să așezăm gunoii putred dela vite, câte 20—30 kg de fiecare pom. Pe urmă ginoiul se acoperă tot cu același pământ rezultat din săpare, astfel ca la începutul ploilor de primăvară, apa să poată fi strecurată dela rădăcinile pomilor.

Se mai recomandă proprietarilor de livezi, ca mușchii aflători în jurul pomilor să fie curății cu o parte de sârmă anume destinată acestui scop, iar la lipsa periei cu o țesală. Mușchii sunt cei mai periculoși dușmani ai pomilor și se fac mai mult pe meri și în mai mică măsură pe peri. Mușchii odată așezat în jurul unui pom, sîrg 50—60% din seva destinată alimentării lui și a fructelor și astfel pomul rămâne pierdută din lipsă de hrană în destulătoare ier fructele rămân nedezvoltate.

Mai este necesar de știut și următorul lucru:

În jurul pomilor și mai cu seamă sub crăpăturile cojilor, își fac loc tot felul de insecte stricacioase, care împreună cu cele existente vor ieși pri năvara la iveală, atacând florile pomilor. Tot aceste insecte mai produc și ouă din care cauză poamele vor conține după ce vor fi coapte, o mulțime de viermi. Puștii însă cunosc și le știu aceste in-

(Continuare în pag. 4-a)

tece „pe două voci egale“, și poezii lungi și late ca „Movila lui Bircel“. Toate acestea se făceau în cadrele „Astrei“, ca „activitate extrașcolară“, cum se zice la „paragraf“, unica activitate extrașcolară reunosută de stăpânire, și de aceea unica posibilă atunci.

Ce baljug de învățăminte se revărsa atunci peste satele noastre, și cât de prețioasă era participarea dascălului la împărțirea lor — și mai ales la răspunderea lor în popor, prin repetarea lor neobosită, după ce domniile dela Blaj plecau acasă. Copiii trebuie îngrijiți așa, vitele așa, pământul îngrișat și lucrat așa, Dumnezeu și buna rândănilă cinstite așa. Pe scurt, se vedea cum satu n'treg prospera, iar de cei ce-și lepda portul din străbuni, pentru „flendere“ dela târg, toată lumea râdea.

Li văd și-acum, pe dascălii astriști de odinioară: suflet din sufletul poporului nostru de țărani înfrății cu glia și cu

crăntina măicutei care i alina în poală.

Astăzi, aceiași oameni, mai năcșiți ca cei de odinioară, căci lipsurile-s multe și lumea uită că leașa nu poate sătura pântecul vreme de o lună, iar coatele se rod, băătores: cu o sânguină pe care nu știm din ce ta'nice rezervoare o mai scot cu găleata proverbialului e'an dascălesc, cărării croite de străbuni: biserică, școala, „Astra“.

Oameni ai muricii dela țară! Conștiți pe aștii frați ai voștri și nu-i ugrășiți. Pe vre nuri, satele noastre îi țineau pe dascăli ca pe pa'me. Ei vă dau lu minile culturii. De aceea, nu-i disprețuiți și nu-i desgușăți.

Știm că vă este dragă „Astra“. Arătați că vă e dragă alipindu-vă cu tot sufletul de dascălii nea astristă, care n'au mai bine vă învață.

Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Informațiuni

Un viscol puternic s'a abătut asupra marelui oraș american New-York. Circulația aeriană și cea pe căile ferate au fost întrerupte câteva zile, iar un număr de 17 persoane și-au găsit moartea.

În orașul Los-Angeles (USA), o puternică explozie întâmplată într'un atelier de nichel a omorât 75 persoane și a distrus peste o sută de case.

Zahăr pentru populație Subsecretariatul de stat al aprovizionării anunță că, începând dela 25 Februarie c. se vor distribui cotele de zahăr, pe lunile Februarie și Martie câte 250 grame de persoană lunar. Felul cum se va distribui se va comunica.

Din minunile științei

Parfumuri orientale

— TĂMAIA —

Și acest parfum ne vine din Răsărit. Era foarte cunoscut la Evrei și se face adeseori emintire de ea în cărțile sfinte. Nu se poate spune cu toată certitudinea, cum a fost tămâia în vechime. Tămâia de azi se obține de pe un arbore, care crește în Indiile orientale, dar cea mai multă provine din Somalia, de pe coastele răsăritene ale Africei.

Oarecare insecte rozând coaja lemnului, produc niște răni, în care se formează o materie cleioasă. Dar cei de acolo nu așteaptă acest produs lent și natural, ci ei îl grăbesc, producând pe trunchiul și pe ramurile arborelui niște tăieturi lungi și adânci și sub tăieturi așază vase, în care curge lichidul, care mai apoi se întărește. Astfel produsă, ajunge tămâia în comerț, fiind folosită foarte mult la ceremoniile religioase și tot așa de mult ca fum, menit a desinfecta.

Ziua Armatei Roșii

Duminecă 23 Februarie a. c. s'a sărbătorit ziua Armatei Roșii.

Jerifele pe care această glorioasă armată le-a adus pentru eliberarea Ardealului de Nord, ne îndatorează să-l fim recunoscători.

Colțul bunei gospodine

Săpun fără sodă

Amestecăm 12 Kg. cenușă de lemn de fag cernută, cu 15 litri apă clocotită. Lăsăm să stea 2 zile. După această odihnă îi mai adăugăm încă 15 litri de apă, și lăsăm să se așeze. Străcurăm cu grijă leșia împede de pe cenușă.

În alt vas stărgem 900 gr. var mestecând mereu ca să se formeze o pastă. Această pastă o amestecăm în leșia străcurată. Obținem 17 litri leșie curată pe care o fierbem timp de 1/4 ceas. Apoi o punem la rece și o lăsăm să se așeze. O străcurăm cu grijă ca să nu se scurgă și sediment de var. Cu această leșie fierbem în mod obișnuit săpun din 3 Kgr. grăsime.

Dela o săptămână la alta

La noi în țară

Acord economic cu U. R. S. S.

Delegația economică a Guvernului român, în frunte cu d. Gh. Gheorgiu-Dej, ministrul Economiei naționale, s'a întors în țară dela Moscova, unde a încheiat un acord economic cu Guvernul Uniunii Sovietice.

Acordul prevede că Rusia va livra României materii prime pentru industria metalurgică și textilă, precum și alte materiale. În schimb, țara noastră va furniza Rusiei produse petrolifere, materiale de construcție, și altele.

Noul ministru al Bulgariei în România este d. Dimitrie Ganef.

În cursul lunii Mai a. c. d. Leon Blum, fruntaș socialist și fost președinte al Consiliului de miniștri al Franței, va vizita țara noastră.

Aiasta nr-i bine!

Scriu ziarele din Capitală că în București s'au deslăcut în anul trecut peste zece mii cămășii.

Treaba cu divorturile aceasta nu-i bună, oriunde s'ar produce. Și cu toate că e se produce și în alte țări, vestea nu ne poate nărgăia cătuși de puțin. Este și aceasta una din roadăle descumpănirii suferenței pe care o cu legem de pe urma războiului. Și când te gândești că tot mai sunt război care visează la un nou războiu.

În alte țări

Aniversarea lui Washington

Statele Unite ale Americii au sărbătorit în ziua de 22 Februarie a. c. împlinirea a 215 ani dela nașterea lui George Washington, primul președinte al marelui republici federative de peste Ocean.

Washington a reușit să strângă le-

laltă, într'un stat liber și democratic toate popoarele din cuprinsul Statelor Unite de astăzi.

Amnistie în Polonia

Guvernul polonez a depus în Parlament un proiect de amnistie, care prevede că toți membrii organizațiilor clandestine care se vor prezenta autorităților în termen de două luni, și vor predă armele de care dispun, vor fi ierți de orice pedepsă. Polonezii aflători în străinătate se pot bucura de această lege dacă se vor prezenta în același termen la misiunile diplomatice poloneze din țările în care trăiesc acum.

Statui pentru îngrijirea pomilor

(Urmare din pag. 3-a)

secte vătămătoare, înzestrate cu niște ace de 3—5 mm. Aceste insecte au mărimea unei regine matcă de stup. Ouăle lor sunt depuse de toamna sub cojile și crăpăturile pomilor, iar primăvara, în luna Mai, când fructele sunt de năria unei alune, aceste insecte ies la iveală și introduc cu ajutorul acului în mijlocul fructelor, un ou foarte mic, din care se va dezvolta mai târziu viermele. În proporția în care crește viermele va rosă din poamă până reușește să-și facă loc pentru a putea ieși afară. Deci viermele se naște înăuntrul unui fruct, el nu intră din afară, după cum mulți știau și credeau până acum.

Deci, pomii fructiferi vor trebui să fie îngrijiți, pentru că numai în felul acesta vom reuși să obținem fructele lor nespuse de foloșitoare oricărui om și căutate de cel mai mic pâră la cel mai mare. Să le dăm deci mai multă atenție, căci numai foloase putem primi dela ei.

Oarga Avram

Din lumea largă . . .

Edison

Se împlinesc 100 de ani dela nașterea lui Edison, unul din cei mai mari inventatori și omeniști. Thomas Edison s'a născut în Statele Unite din America și a avut o copilărie grea. De mic copil și-a câștigat singur cele de trebuință vieții. A vândut covrigi, ziare, a fost tipograf și s'a ocupat cu multe. Avea mereu atragere spre mașini și spre electricitate. La 22 de ani și-a vândut o parte din invenții cu 40 mii de dolari și apoi a și început o altă viață mai omenească. Până aci, de multe ori, nu avea ce să mănânce, cu ce să se îmbrace ori unde să se culce. Având însă dragoste de muncă și fiind înzestrat de Dumnezeu cu minte luminată, în lurgul vieții sale de 84 ani, a avut peste 1000 de invenții. Edison a inventat fonograful (aparatură acela care reproduce vocea omenească) becul electric, tramvaiul electric, telegraful și multe altele.

Edison a fost la școală două luni . . . deoarece directorul școlar l-a trimis pe copilul Edison acasă însoțit de următoarea scrisoare: „În sfârșit doamnă, băiatul d-tale e prost, lenes, rău și obraznic. Nu pot ține în școala mea un asemenea

elev. Ai face bine să-l trimiți să pasce porcii deoarece cred că nu are să iasă nimic din el”. Edison a dovedit însă că directorul școlar greșise . . .

COLȚUL STUPARULUI

Dragi stupari,

Începând cu acest număr, prin bunăvoința conducerei Astrei, vom începe să publicăm sfaturi și indemnuri pentru cei ce se ocupă cu albinăritul. Trimitem din acest număr câte 2—3 exemplare în comunele unde sunt stupari, cu rugămintea de a o abona.

Ne vom da silința ca să scriem și prin asta, să informăm pe stupari despre mersul Asociației și despre ceea ce trebuie făcut în stupină.

Rugându-vă să abonați această veche gazetă care este preocupată de îmbunătățirea vieții țaranului, mulțumim în numele stuparilor din jud. Sibiu, d-lui Silviu Teosu, vice președinte al Astrei pentru sprijinul ce ni-l dă punându-ne la dispoziție acest colț al stuparului.

DOROBANȚU ALEXANDRU
Președ. Asoc. Stuparilor
din jud. Sibiu